

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem, v právní věci **žalobkyně: V. K., „X“**, proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, ul. Křížová č.p. 25, PSČ 225 08, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26.7.2010, č.j. „X“, o plném invalidní důchodu,

t a k t o :

- I.** Žaloba se **z a m í t á**.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 26.7.2010, č.j. „X“, kterým byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí o plném invalidním důchodu č. I ze dne 14.4.2010 č. „X“, kterým žalovaná s odkazem na ust. § 38 a § 39 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v rozhodném znění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), zamítla žádost žalobkyně o plný invalidní důchod s odůvodněním, že pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem ze dne 16.12.2009 žalobkyni poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti toliko o 35 %.

Žalobkyně v žalobě popsala průběh svého dosavadního onemocnění. Zdůraznila, že je po operaci nezhoubného nádoru na mozku, který se podařilo odstranit pouze částečně. Zbývající část nebylo vzhledem k uložení nádoru možno odstranit. Tato zbývající část byla ošetřena gama nožem. Po této operaci se začaly u ní projevovat zdravotní problémy pohybového ústrojí pravé strany. Zdravotní potíže stále přetrvávají. Trpí bolestmi hlavy a závratěmi. Nesmí se vystavovat psychické ani fyzické zátěži.

Nemůže souhlasit s posouzením zdravotního stavu, ke kterému dospěla žalovaná. Je přesvědčena, že dle zdravotní dokumentace, kterou měla žalovaná k dispozici, její schopnost soustavné výdělečné činnosti poklesla nejméně o 66%. Je přesvědčena, že posudková lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem a lékařka vyhotovující posudek v rámci námitkového řízení nevycházely odpovídajícím způsobem z lékařských zpráv a posudků vypracovaných odbornými lékaři a z výsledků funkčních vyšetření.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě navrhla posouzení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.

Žalobkyně při jednání konaném dne 11.4.2011 přednesla žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení. Poukázala dále na nevhodné chování lékařky posuzující její zdravotní stav pro žalovanou. Zdůraznila také, že stále je po operaci hlavy a má v hlavě zbytek nezhoubného nádoru. Uvedla, že její potíže jsou nárazovitého charakteru. Jsou dny, kdy velice špatně vidí a kdy těžko ovládá celou pravou polovinu těla. Jindy je zcela bez těchto obtíží. Zdůraznila, že vždy pracovat chtěla, práci se nikdy nevyhýbala a práce byla jejím koníčkem. Dále uvedla, že v mezidobí mezi vyhotovením posudku posudkovou lékařkou a vydáním rozhodnutí o plném invalidním důchodu ze dne 14.4.2010 absolvovala vyšetření na magnetické rezonanci u pana docenta Kozlera, které údajně dokládá podstatné zhoršení zdravotního stavu. Lékařskou zprávu z tohoto vyšetření bohužel nemá k dispozici.

Pověřená pracovnice žalované u téhož jednání se odkázala na obsah posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 28.1.2011.

S přihlédnutím k tvrzení žalobkyně, že ještě před vydáním rozhodnutí žalované o plné invaliditě absolvovala vyšetření, které dokládá zhoršení jejího stavu, bylo odročeno jednání soudu na 2.5.2011 za účelem předložení lékařské zprávy z tohoto vyšetření. Předložení této lékařské zprávy uložil soud žalobkyni.

Žalobkyně zaslala soudu poštou lékařskou zprávu od Doc. MUDr. P. K. Ph.D. ze dne 14.4.2011 a lékařskou zprávu od MUDr. P. R. ze dne 18.4.2011.

Při jednání soudu konaném dne 2.5.2011 byl proveden důkaz uvedenými lékařskými zprávami. Ze zprávy Doc. MUDr. P. K. Ph.D. vyplývá, že dochází k mírné progresi pravé strany hemiparézy, faktická léze je stacionární a záchvaty po léčbě nejsou. Ze zprávy MUDr. P. R. vyplývá, že poslední kumulace epileptických paroxysmů byla dne 16.11.2010. Dle EEG přetrvává smíšený hypo i hyperfunkční fokus temporálně vlevo. U žalobkyně se zjevuje klinicky anestetická fatická porucha, centrální pravostranná symptomatologie a dyskalkulie s mírnou progresí. U žalobkyně je nutná pravidelná životospráva včetně potízáchvatového režimu a trvalá medikace valpoátem.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlédnout toliko k takovým vadám napadeného

rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu v následném řízení ve věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti o částečný invalidní důchod bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. I. H. pověřené vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Ústí nad Labem, která při lékařské prohlídce dne 16.12.2009 posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že ta je částečně invalidní podle ust. § 44 zákona o důchodovém pojištění, ale není plně invalidní podle ust. § 39 téhož zákona. Dle závěru dotyčné lékařky procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobkyně odpovídá 35 %, tj. postižení uvedenému v kapitole VI, oddílu A, položce 15, písm. b) přílohy č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb. s tím, že míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 citované vyhlášky se nemění. Na základě tohoto posudku žalovaná vydala dne 14.4.2010 rozhodnutí č. I č. „X“, kterým zamítla žádost žalobkyně o přiznání plného invalidního důchodu.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně včasné námitky, kde uvedla, že u ní přetrvávají zdravotní problémy, které jí brání ve výkonu jejího povolání účetní. Má problémy se zrakem, vidí mlhavě a u počítače vydrží sotva půl hodiny. Mívá časté bolesti hlavy.

Žalovaná si v rámci řízení o námitkách vyhotovila nový posudek o invaliditě ze dne 14.7.2010. Tento posudek vyhotovovala MUDr. M. Š. Tato lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a dospěla k závěru, že u žalobkyně jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který odpovídá částečnému invalidnímu důchodu. Tato lékařka dospěla ke shodnému závěru ohledně zdravotního stavu žalované a rovněž jej zcela shodně posudkově zhodnotila dle přílohy č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb.

Na základě tohoto nového posudku bylo vydáno napadené rozhodnutí, kterým byly námitky žalobkyně zamítnuty.

Vzhledem ke skutečnosti, že mezi podáním žádosti o přiznání částečného invalidního důchodu a vydáním napadeného rozhodnutí došlo k podstatné změně právní úpravy, zabýval se soud otázkou, jaká právní úprava je rozhodná pro posuzování daného případu. Při tom bylo nutno vycházet z přechodných ustanovení zakotvených v zák. č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. V čl. II bod 1. citovaného zákona je uvedeno, že o nárocích na důchody, které vznikly před 1.1.2010 a o nichž nebylo do tohoto dne pravomocně rozhodnuto, a o přiznání, odnětí nebo změně výše těchto důchodů za dobu před tímto dnem, i když o nich již bylo pravomocně rozhodnuto, se rozhodne podle právních předpisů účinných před tímto dnem. Dále v čl. V bod 1. citovaného zákona se stanoví, že jestliže řízení o nároku na plný invalidní nebo částečný invalidní důchod bylo zahájeno před 1.1.2010 a nebylo před tímto dnem pravomocně skončeno, dokončí se podle právních předpisů účinných ke dni 31.12.2009, pokud plná invalidita nebo částečná invalidita vznikla před 1.1.2010.

Z výše uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že pro posouzení daného případu je rozhodné znění zákona o důchodovém pojištění ve stavu ke dni 31.12.2009. Z uvedeného znění tedy vycházel i soud v rámci právního přezkumu, neboť v souladu s ustanovením § 75

odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, který rozhodoval v posledním stupni.

Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění pojištěnec je plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 % nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Podle odst. 2 a odst. 3 stejného paragrafu se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem. Přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle ust. § 44 odst. 1, odst. 2 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec částečně invalidní, pokud pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u něho činí nejméně 33% nebo pokud mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ztěžuje obecné životní podmínky.

Způsob posouzení a procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a okruh zdravotních postižení umožňujících soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek a zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně přílohy č. 2, 3 a 4 k vyhl. č. 284/1995 Sb. kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění v platném znění.

V projednávané věci byla žádost žalobkyně o plný invalidní důchod zamítnuta, neboť dle posudku posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem ze dne 16.12.2009 pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobkyně dosahuje pouze míry 35%, takže není částečně invalidní. Napadeným rozhodnutím pak byly zamítnuty námitky žalobkyně, když posudková lékařka v rámci přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně v řízení o námitkách dospěla k závěru, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti dosahuje skutečně 35%.

Jedním z předpokladů pro vznik nároku na plný invalidní důchod je existence plné invalidity pojištěnce ve smyslu ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky plné invalidity, tj. zda pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u ní činil nejméně 66%, nebo zda je schopna pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem lékařky MUDr. Š., která učinila závěr o poklesu její schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity plné či částečné především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s.ř.s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí Ústí nad Labem (dále jen „komise“), která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato

komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles její schopnosti soustavné výdělečné činnosti.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 28.1.2011. Žalobkyně byla jednání komise přítomna. Při jednání komise byla žalobkyně vyšetřena odbornou lékařkou – a to odbornou neuroložkou. Z posudkové dokumentace je patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů a obvodní zdravotní dokumentace pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla plně invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ale pouze částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť u ní šlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33 % nedosahoval však 66 % odpovídajících plné invaliditě a nešlo ani o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek.

Komise konstatovala, že zdravotní stav žalobkyně vykazuje pouze minimální funkční postižení. Pacientka je zcela orientována, bez neurologické ložiskové symptomatologie. Subjektivně udává stálé bolesti hlavy a poruchy vidění – rozmazání visu levého oka při čtení. Komise proto požádala oční oddělení Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem o oční vyšetření. Toto vyšetření bylo provedeno dne 16.12.2010 se závěrem, že oční nález je normální oboustranně, na perimetru jsou necharakteristické bodové skotomy v horní periferii zorného pole. Komise dále konstatovala, že v předložených odborných nálezech nejsou zjištěna žádná významná funkční omezení žalobkyně. Další uváděné polymorfní obtíže kloubní jsou většinou důsledkem degenerativních změn rovněž bez výrazného funkčního omezení. Dále komise konstatovala, že dle svého zdravotního stavu je žalobkyně schopna vykonávat fyzicky a psychicky nenáročné profese, zcela jistě alespoň na zkrácený pracovní úvazek. Pokles schopnosti žalobkyně soustavné výdělečné činnosti na základě dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu komise stanovila dle přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb. v platném znění ke dni napadeného rozhodnutí ve výši 35%.

Po zhodnocení výše predestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem jednala v řádném složení, že posudek ze dne 28.1.2011, jež soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ohledně míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobkyně shodně dospěli k závěru, že dosahuje 35 %, a z této skutečnosti je patrné, že žalobkyně nesplnila podmínku plné invalidity dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 66% míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Žalobkyně poté, co byla seznámena s posudkovým závěrem, nevznesla žádný požadavek na doplnění předmětného posudku ani návrh na provedení znaleckého dokazování ve věci. Soud rovněž neshledal potřebu, aby předmětný posudek byl doplňován či aby byl vyhotoven nový posudek jinou posudkovou komisí, či aby byl vyhotoven znalecký posudek. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje s ustálenou judikaturou správních soudů včetně Nejvyššího

správního soudu (viz např. jeho rozsudek ze dne 25.6.2003 č.j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudupod č. 150/2004, nebo ze dne 28.8.2003 č.j. Ads 22/2003-48 či ze dne 12.3.2009 č.j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou dostupné na www.nssoud.cz).

Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a s ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.

Pro úplnost soud uvádí, že ač žalobkyně při jednání soudu konaném dne 11.4.2011 namítala, že před dnem vydání rozhodnutí o plném invalidním důchodu u ní bylo vykonáno vyšetření, které dokládá podstatné zhoršení zdravotního stavu, nebyla schopna soudu předložit lékařskou zprávu, která by dokládala, že k takovému vyšetření před dnem 14.4.2010 došlo. Předložila pouze lékařské zprávy ze dne 14.4.2011 ze dne 18.4.2011, které hodnotily její zdravotní stav v době po vydání napadeného rozhodnutí i po vydání rozhodnutí o plném invalidním důchodu. Vzhledem ke skutečnosti, že soud v souladu s ustanovením § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, který rozhodoval v posledním stupni, nemohl k závěrům obsaženým v těchto lékařských zprávách přihlídnout.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku **lze** podat **kasační stížnost** do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li sám stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 2. května 2011

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová